

Regiunea transnistreană din nou în vizorul Curții Europene a Drepturilor Omului: alte două cauze comunicate

La 14 septembrie 2020 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat guvernelor Republicii Moldova și Federației Ruse alte două cauze referitor la încălcarea drepturilor omului în regiunea transnistreană. Este vorba despre Alexandru Coliban c. Republica Moldova și Rusia și Valentina Drovorub c. Republica Moldova și Rusia. În fața instanței, reclamantii sunt reprezentați de către avocații Asociației Promo-LEX.

Primul caz, Alexandru Coliban c. Republica Moldova și Federația Rusă, se referă la acțiunile întreprinse de administrația de facto de la Tiraspol cu privire la reținerea ilegală a lui Alexandru Coliban din motivul criticii aduse unuia dintre candidați la așa-numita funcție de "președinte" a regiunii transnistrene, dar și detenția sa în condiții inumane (paraziți, condiții sanitare precare, spațiu lipsit de ventilare; supraaglomerare, lipsa accesului la lumina zilei, insuficiență de hrană și apă potabilă) și asistență medicală precară.

Reclamantul se plânge de încălcarea articolului 3 (condiții de detenție și asistență medicală insuficientă), dar și a articolului 5 § 1 (detenție ilegală pentru acțiuni care nu ar putea fi considerate infracțiuni), precum și a articolelor 10 și 13.

În cel de-al doilea caz, este comunicată cauza Valentina Drovorub c. Republica Moldova și Federația Rusă. Cazul se

referă la decesul fiului reclamantului în una din închisorile din regiunea transnistreană a Republicii Moldova la data de 1 noiembrie 2013.

Reclamantul invocă încălcarea articolelor 2 și 3 și anume asistență medicală insuficientă acordată fiului său în timpul detenției într-o închisoare din regiunea transnistreană, urmată de moartea acestuia. Administrația de facto de la Tiraspol nu a acordat asistența medicală adecvată în timpul detenției, încălcând, astfel, cerințele articolului 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De asemenea, reclamantul se pânge că reținerea ilegală a fiului ei, dar și detenția acestuia în condiții inumane a constitui o acțiune contrară articolului 3 al Convenției. În aceeași ordine de idei, reclamantul se plânge, în temeiul articolului 13 din Convenție, că nu a avut nici o cale de atac eficientă cu privire la plângerile sale.

Ținând cont de faptul că până în prezent concluziile Marii Camere s-au bazat în general pe lipsa de informații convingătoare și noi din partea guvernelor interesate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului solicită guvernelor Republicii Moldova și, în special Guvernului Rusiei să furnizeze Curții orice informații tangibile și orice argument relevant capabil să stabilească faptul că, din iulie 2010, Rusia nu mai exercită un control efectiv și / sau o influență decisivă asupra structurilor autoprocimate din regiunea transnistreană.

De asemenea, CtEDO solicită guvernelor Republicii Moldova și Federației Ruse să-și exprime opinia cu privire la legitimitatea, independența și imparțialitatea funcționării așa-numitor instanțe judecătorești din regiunea transnistreană, inclusiv a Curții Constituționale, înființate la 12 iunie 2002.

Mai mult ca atât, CtEDO solicită părților implicate furnizarea

informațiilor cu privire la violarea articolelor 1, 2, 3, 5, 10 și 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în cazurile vizate. Pentru a răspunde la aceste întrebări, Curtea invită guvernele în cauză, în special Rusia, să utilizeze, după caz, canalele și mijloacele diplomatice disponibile pentru colectarea informațiilor solicitate de la instituțiile judiciare transnistrene și comunicarea acestora către Curte.

Pentru a obține informații suplimentare cu privire la cauza Alexandru Coliban c. Republicii Moldova și Federației Ruse, apăsați [aici](#)

Pentru a obține informații suplimentare cu privire la cauza Valentina Drovorub c. Republicii Moldova și Federației Ruse, apăsați [aici](#)